

Bolde padlere på årets høst-tur til Hitra, med mottoet "ut på tur aldri sur".

12 padlere var med på det som ble årets siste fellestur. Skiftende vær la ingen demper på stemningen.

I denne utgave kan du lese om:
Bassengtreningen
En kald, mørk aften
Padletur Trondheim - Bergen (del 1)
Neonac, et must for vinterpadlere?
En opplevelse på havet
Ferske Fjes

HVA DU FINNER I DETTE NR.:

Fra redaksjonen	side 2
Formannens hjørne	side 3
Tid for innekos	side 3
Temakveld	side 3
Bassengtreningen	side 4
Elvepadling i høst	side 5
Fra husansvarlig	side 6
Fra havansvarlig	side 7
En opplevelse på havet	side 8
Neonac	side 10
Ferske fjes	side 11
Utstyrskveld	side 12
En kald vinterkveld	side 13
Klipperunden	side 14
Trondheim-Bergen 96	side 15

TID FOR INNEKOS OG LYSBILDER

Ta med lysbilder fra (sommerens) padleturer - og andre turer? - og del minnene med andre. Vi møtes etter torsdagspadling **torsdag 24. okt. og 21. nov. kl. 20.00.** Ta gjerne med noe å bite i! Til de som skal padle først: møt presis til padlinga - så blir

FRA REDAKSJONEN

Sommeren er over og trærne skifter fra grønt til høstens farger. Vi i redaksjonen håper dere har hatt mange fine turer i kajakken i sommer og vil fortsette å padle utover høsten og vinteren. I klubbens turbok er 1600 turer passert, et meget bra resultat, men 2000 turer er ikke umulig før vi skriver 1997. Her er det bare å stå på.

Takk til alle som har bidratt med stoff til vårt eminente klubb-blad. Uten dere intet blad. Vi har fått inn godt med stoff til bladet, men vi vil ha mer!

Hans har fått modem og E-Mail adresse! Dette betyr at du kan sende stoff til Årebladet rett fra PC'n, hvis du har modem da. Vi vil selvfølgelig også ta imot stoff på alt fra 3½" disketter til knøvlete servietter med uleselig håndskrift.

Trond, Hans, Bjarte(vikar)

Dødlinje for neste utgave: **15. januar**

ÅREBLADET HAR FÅTT

hanervik@online.no

E-MAIL ADRESSE:

FORMANNENS HJØRNE

Hvordan står det til med sikkerhetstenkingen din? Enn med sikkerhetsstyret ditt, - er det i orden - eller finns det ikke? Det vil helst gå bra - og det gjør det heldigvis som oftest også, men: I styret har vi diskutert sikkerhet på havturer.

Vi fant ut at det var behov for 1) å ta en diskusjon for å sette fokus på holdningen til sikkerhet: hvordan forholder den enkelte seg til dette på tur, hva slags sikkerhetsutstyr tar du? med på tur - eller regner alle med at alle de andre har med? 2) Avklaring av ansvarsforhold på klubbture og fellesturer. Vi mener det er et behov for å avklare ansvarsforhold for arrangerte klubbture, og særlig nybegynnerturer.

Min mening er at på arrangerte nybegynnerturer har turansvarlige ansvar for sikkerheten på turen. Turledere har ansvar for å vurdere vær, rutevalg, ta avgjørelser om at været er for tøft til å gå ut, eller at

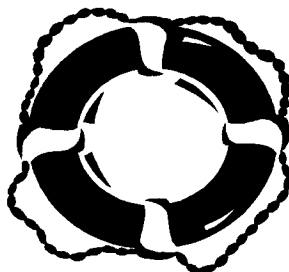
de må gå i land, sørge for å holde gruppen samlet. Det betyr at det er nødt til å være flere erfarne padlere med på tur.

På fellesturer stiller det seg noe annerledes: I prinsippet har alle ansvar for seg selv - og de andre i fellesskap (de som ikke vil ha et slikt ansvar kan dra på tur aleine). I praksis har jo folk ulik padleerfaring - så noen vil i praksis få/ta mer ansvar hvis det skulle skje noe. Samtidig må jo de som har mindre erfaring ha ansvar for å vurdere sin padleerfaring opp i mot hva slags tur en har tenkt seg på. Jeg mener derfor at turleder/koordinator på fellesturer først og fremst har ansvar for å koordinere/organisere turen (turopplysning, påmelding, transport o.l.), men ikke ansvar for å være en turleder som skal lose de andre deltakerne trygt i havn, f.eks. med hensyn til orientering / kart, at sikkerhetsutstyr er med på turen osv. Dette er noe alle har ansvar for. Vel - kommer du på møtet torsdag 7. november får du anledning til å komme med dine synspunkter.

Astrid

Årsmøte i TKK

Torsdag 7. november kl. 19.00 i klubbhuset -
Merk av datoen med en gang! Innkalling kommer seinere.

TORSDAGSPADLING

Tradisjonen tro satser vi på felles *mørkepadling* denne høsten/vinteren også. Det er ikke satt opp egne vakter/instruktører; dette er først og fremst for de som har padla fra før og klarer seg på egen hånd - men NB! det betyr ikke at det (bare) er for racerne - fellestreninga er for alle "hobbypadlere". Tidspunktet blir *torsdag kl. 18.00*.

Temakveld: Sikkerhet til havs torsdag 28.november

kl. 20.00:

Vi tar en kort padleøkt før møtet (hvis du vil). Hensikten med møtet er å sette fokus på sikkerheten - holdningsskapende arbeid kort og godt. Men mer konkret vil vi også prøve å avklare premisser og retningslinjer for ansvarsforhold på arrangerte turer. Se formannens hjørne. Alle aktive og potensielle havpadlere i klubben oppfordres til å bidra med synspunkter - MØT OPP.

BASSENGTRENINGEN BEGYNNER IGJEN TIRSDAGER KL. 18.00 - 20.00 PÅ HEIMDAL SAMFUNNSHUS 10 KR. BETALES TIL VAKTENE

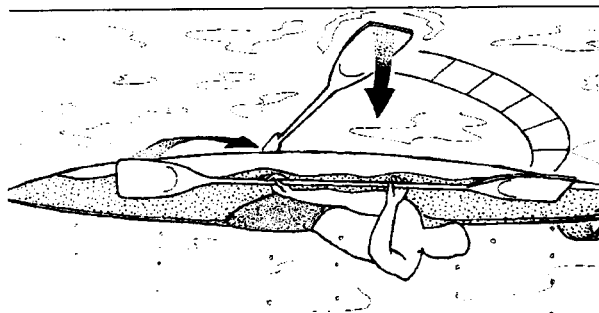
Vaktliste for bassengtreeningen høsten 1996

01.10. Carl Asbjørn Dahl	Bernd Wittgens
08.10. Inngunn Limstrand	Niels Taraldsen
15.10. Bjarte Berntsen	Jacqueline Floch
22.10. Benjamin Hjort	Jan Hoff
29.10. Ole-Finn Håndlykken	Tom Jacobsen
05.11. Leiv Budal	Øivind Jenssen
12.11. Arild Landa	Anne Karen Bakken
19.11. Christian Øye	Arne Martin Nordmark
26.11. Geir Vatne	Birgit Nordtug
03.12. Synnøve Lystad	Leif Edgard Tofte
10.12. Torfinn Sørensen	Eva Frøseth

Passer ikke datoen, må du finne noen å bytte med SELV!

De siste to bassengtreeninger blir forbeholdt til nybegynnerkurs for elvepaddling våren 1997. Nærmere opplysninger følger i neste Åreblad.

Hilsen Bernd

Vaktliste for padling i Nidelva

Vi skal padle fram til det blir for kaldt. Husk varme klær, gjerne noe som du kan låne bort og ta gjerne en ekstra termos med til de som tar seg et "lite" bad. Fram til midten av oktober så skal vi ha torsdagspadlingen på torsdag kl. 17.00, etterpå flytter vi torsdags padlingen til lørdag, slik at torsdags padlingen avholdes på lørdag kl. 12.00, helt logisk ikke sant.

Torsdag kl. 17.00

19.09. Anniken Olsen	Bernd Wittgens
26.09. Inngunn Limstrand	Niels Taraldsen
03.10. Carl Asbjørn Dahl	Øivind Jenssen
10.10. Benjamin Hjort	Arne Berg
17.10. Stian Berge Amble	Tom Jacobsen

OBS ! Vi bytter til Lørdag kl. 12.00

26.10. Carl Asbjørn Dahl	Børge Moe
02.11. Inngunn Limstrand	Jon Petter Aune
09.11. Benjamin Hjort	Niels Taraldsen
16.11. Stian Berge Amble	Øivind Jenssen

Passer ikke datoen, må du finne noen å bytte med SELV.

Hilsen Bernd

DET MESTE AV DET BESTE

UTSTYR
TILBEHØR
OG BEKLEDNING

SPORTSBUA

JOMFRUGT. 16, TRONDHEIM – TLF. 73 53 35 53

HØSTENS VASKELISTE

UKE	NAVN
37	
38	PINGVIN
39	PINGVIN
41	Roar Rønning - Kjell/Ellen Kolstø
43	Odd Mannsverk - Maaike Visser
45	Jaquelin Floch - Christian Øye
47	Erling J Solberg - Benjamin Hjort
49	Astrid Wale - Hans Brodtkorb
51	Åge Winge - Gunnar Austrheim

RAPPORT FRA HUSANSVARLIG:

POSITIVT: Sommer'n er over og huset står enda. Reolene er ombygd og alle har fått båtplass.

NEGATIVT: Flere ganger i sommer er det rapportert om åpne reoldører ! F.eks så er fellesreolen funnet med nøklene stående i døra....

KATASTROFE: En lørdag kveld sto inngangsdøra til huset åpen !!

.... at vi fremdeles har båter og utstyr i reolene våre, er kanskje bare flaks ?

Vi må skjerpe oss folkens!! ingen må leve etter mottoet "sistemann låser", DET FUNGERER BARE IKKE, - alle tror at "noen andre" er sistemann. SÅ DERFOR: Lås alltid etter deg - uansett.

Til slutt vil jeg minne om høstens vaskeliste.

Fortsatt god padling
hilsen Svein

PADLING PÅ INTERNETTET

Tidligere - ifjor engang tror jeg - skreiv jeg noen ord om "datapadling".

På oppfordring (hm, innlegget ble altså lest..) tar jeg her en kort repetisjon;

- henger du på nett og har adgang til en såkalt browser, f eks Netscape, er mulighetene mange for denslags syssler.

Forskjellige klubber, leverandører av utstyr, reisebyrå, blader, personer, mm. har sine mer eller mindre fargerike "hjemmesider" liggende klar til bruk ! For eksempel har Norges Padleforbund egen hjemmeside. Den er et utmerket startsted for datapadling. Her ligger nemlig adresser (pekere) til det meste som er av interesse både her hjemme og ute i den store verden.

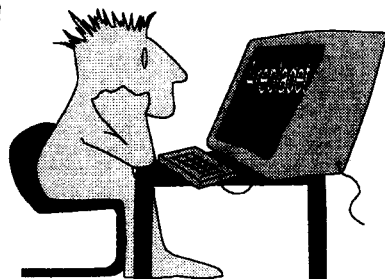
Ta f eks en titt på sidene til Bergen Padleklubb, Californian Kayak Friends, Wave-length Paddling Magazine. Her finnes turbeskrivelser, flotte bilder, artikler om utstyr og sikkerhet, til og med menyforslag (mat) for turer.

En såkalt "hjemmeside" er ment å presentere et

"produkt", altså mottar leseren info.

Ønsker du derimot å delta mere aktivt, er "nyhetsgruppene" (News Group) tingen for deg! Dette er et elektronisk diskusjonsforum. Det finnes selvsagt grupper for allverdens tenkelig og utenkelige emner, men den som først og fremst er av interesse for oss, er den som omhandler paddling. Adressen er : news: rec.boats.paddle Her kan du være med å diskutere andres innlegg, samt sende inn dine egne innlegg. Er det et emne av interesse for brukerne av gruppa, får du raskt svar, og dermed er du igang !

Svein

RAPPORT FRA HAVANSVARLIG

som dessverre har vært ganske fraværende de siste månedene. Lofotværet har som vanlig vært skiftende fra tilfredsstillende til strålende og kajakkføret bra. Min sønn er stort sett nok så generøs og lar meg få padle noen turer, selv om han nå, på utsida av kroppen min, ikke lenger får være med.

Tilbake i Trondheim ble jeg møtt av en lovende høst, men et sørgelig syn i klubb-reolen på Skansen. Som brukere av klubbens båter ikke kan ha unngått å legge merke til/irritere seg over, er kajakkene våre nå ikke helt rene, dårlig vedlikeholdt og tildels i sørgelig forfatning. Dette til tross for en nokså grundig pusserunde i vår.

Skader og slitasje har ulike forklaringer og klubbens medlemmer kan ikke alltid klandres. Helt uskyldig og temmelig uheldig var f.eks. mannen som en stille dag padlet inn mot Munkholmen da et hurtiggående motorisert fartøy bokstavelig kjørte ham i senk. Den dramatiske hendelse skal visstnok heldigvis ikke ha voldt varig fysisk eller psykisk personskade og skal iflg. øyenvitne skyldtes oppmerksomhetskrevene babes på stranda som skal ha lagt beslag på førerens blick. Forhåpentligvis en episode av den sjeldnere sorten. Men motorførere bør i slike tilfeller ikke slippe unna med en liten redningsaksjon. Det burde være en selvfølge at de sørger for reparasjon av evt. båtskader, noe som i dette tilfelle ser ut til å være i orden.

I en annen kategori kommer mer eller mindre forventede slitasjeskader i forbindelse med nybegynnerpadling. Klubbens medlemmer som har ansvar for nybegynnerturer bør se til at utstyret ikke

behandles uakseptabelt røft. Enkelte skader kan kanskje ikke unngås, mens andre umulig kan ha oppstått ved annet enn sjødesløs behandling. Etter endt tur bør ansvarlig se over båtene og snarest, helst pr telefon, gi beskjed til havansvarlig om evt. reparasjonsbehov. Permen for utsyrsrapport kan også benyttes.

Hvis vi innarbeider en rutine for enkle vedlikeholdstiltak som at kajakkene etter bruk tømmes for vann og sand, luker tas av for torking av skott og trekk og vest spyles, vil nok forfall kunne reduseres betraktelig. Jeg foreslår at vi hver nybegynnerkveld også bruker vannslangen for vask av båtene, noe som forhåpentlig også vil ha en holdningssskapende virkning.

Om en båt har fått skade som gjør den farlig i bruk, må den straks merkes/settes på verksted. Teiping av glassfibersår kan i beste fall gi en midlertidig lindring, men skjuler og forverrer skaden over tid.

Dersom en av klubbens medlemmer volder skade på en kajak, bør han/hun være ansvarlig for at reparasjon blir foretatt. Om den uvørne/uheldige ikke selv gjør arbeidet innen kort tid, må havansvarlig få beskjed.

Dette ønsket om informasjon fritar selvsagt ikke styret for ansvar, men vil hjelpe havansvarlig til å holde seg oppdatert og er etter min mening et rimelig krav.

Tre av båtene er nå tatt ut av bruk grunnet relativt omfattende skader. Disse okkuperer, i forhåpentligvis kort tid framover, verkstedet.

Jeg håper medlemmer som blir bedt om å gjøre små eller større reparasjoner viser vilje til å bidra med sin nevenyttighet.

HUSK "MØRKEPADLING" TORSDAGER 18:00

EN OPPLEVELSE PÅ HAVET

Av fluefiskeren fra Kola- Børge Moe.

Den turen jeg skal fortelle om, er ikke den fineste turen jeg har hatt. Men det er kanskje en av de turene som har gjort størst inntrykk på meg. Jeg ser at fortellingene som har gått i Årebladet, er beretninger om fin natur og gode venner. Jeg slutter meg til dere som allerede har skrevet og sier meg enig i at padlevene er veldig viktige for hvor fin turen skal bli. Kanskje padler vi for å treffe padlevene våre? Kanskje har vi padlevenner for å treffe padlingen? En fortelling om en av mine fineste turer ville fort bli en fortelling om Finn, Aslak, Arne, Berndt, Nils eller om noen av de andre i klubben. Venner skaper et fint fellesskap. Likevel skal jeg fortelle om en tur hvor jeg var alene. Den handler likevel om fellesskap.

Jeg hadde padlet fra Nidarøhallen opp til Stavnebroen og ned derfra til munningen av elven. Det var meningen at det skulle være en rolig langtur på halvannen time, derfor fulgte jeg strømmen helt ut munningen av elva for å ta en runde på fjorden utenfor Munkholmen. Jeg bruker alltid å vurdere været og forholdene før jeg velger å padle på fjorden. Skydekket var grått og litt tungt. Bølgene var små, fordi det var lite vind å snakke om. Det var bølgene jeg var mest opptatt av. Kajakken jeg padler er ikke særlig god i høye bølger. Den mangler ror og har et bakdekk som fanger alt for mye vind. Derfor vrir den seg opp mot vinden og blir vanskelig å styre. Den som har padlet en utforkajakket vet at den er ganske ustødig også. Disse tingene gjør ikke at det er farlig å padle på fjorden, men under vanskelige forhold så blir turen slitsom på feil måte. På langturer liker jeg å kose meg, padle i harmoni med vannet og meg selv. Denne gangen virket det som fjorden var dorsk og rolig. Jeg nøy samspillet mellom båten, åra og vannet. Det gikk på skinner. Rolig langtur er som balsam for sjela. Selv om jeg padlet alene, så følte jeg meg ikke ensom. Det kan være vannet, lufta eller fuglene. Hva det er, vet jeg ikke. Men jeg har alltid følt at disse elementene har noe iboende, slik at de er

høyst levende. Jeg kan kanskje ikke si at jeg snakker til elementene, men det er en form for kommunikasjon. Det føles som det er toveis. Jeg liker å tro at naturen ønsker å ta vare på meg der jeg padler. Kan hende at fjorden synes det er godt at jeg kiler den på ryggen. Tiden går fort når man sitter i tanken. Munkholmen var et lite stykke bak meg da. Denne delen av fjorden liker jeg å kalle Munkhavet. Der ute oppdaget jeg at tåke kom sigende på. Jeg satte snuten mot Munkholmen. Det var ingen grunn til å være langt ute hvis det skulle bli tett med tåke. Tåken hadde pakket inn Trolla og Fosen. Klosteret der Griffenfeldt ble holdt fanget begynte å bli vanskelig å se. Jeg likte ikke dette. Tåken kom uvanlig raskt. Jeg måtte konsentrere meg for å finne holdepunkter for synet. Munkholmen ble borte. Det var om å gjøre å holde samme kurs. Det kunne ikke være mer enn 700 meter til øya. Og da er man jo slettet ikke langt fra byen. Heldigvis var det mye energi igjen i ryggen og armene, så det var bare å fortsette. Jeg kikket på klokka. Hvis jeg holdt samme fart, så skulle 700 meter gå på 5 minutter. På vinterfjellet måtte jeg en gang hvor forholdene var like dårlige, orientere ved hjelp av vinden. Da brukte jeg ansiktet og kinnene til å føle at vinden kom fra samme side hele tiden. Dermed holdt jeg rett kurs. På Munkhavet var det skiftende bris. Vanligvis er det ypperlig padlevind, men ikke denne gang. Jeg var likevel ganske sikker på at kursen min var riktig. Det kunne ikke ta lang tid før jeg så muren på øya. 4 minutter var gått siden jeg sist hadde sett på klokka. Jeg fortsatte, telte antall tak og visste at jeg passerte 5 og 6 minutter. Da det gikk mot 7 minutter, visste jeg at jeg hadde bommet på Munkholmen. En ekkel, urolig følelse bredte seg i meg. Jeg måtte fokusere på arbeidsoppgavene. Det hjalp ikke å bli panisk. Munkholmen er liten, men bysiden fra Lade til Trolla er lang. Strekket fra Ranheim til Flakk var enda lengre. Jeg tenkte at det bare var å være tålmodig. Før eller siden måtte jeg treffe landet. Turen hadde vart i 1 time og 10 minutter. Jeg visste at jeg kunne padle rolige langturer på mellom 1,5-3

timer uten problemer. Hvis jeg var ved Skansen om 20 minutter så hadde det ikke vært mere enn en liten langtur. Jeg holdt fram ved å trekke i åra i samme jevne takt samtidig med at jeg regnet på tider og avstander. Tåka var tjukk som grøt. Håret og genseren min var gjennomvåt uten at det hadde falt en dråpe regn. 20 minutter passerte uten at jeg ble overrasket av at det ikke var noe å se av land. "Tålmodighet, tålmodighet, padle, padle. Ta det som trening", tenkte jeg. Jeg begynte å regne på hvor lang tid det ville ta for å nå land hvis jeg padlet i helt feil retning. Kunne jeg bli tvunget til å padle helt til jeg traff Tautra eller Fosen? 30 minutter, 40 minutter og 1 time passerte. Jeg følte meg liten og urolig. Hodet skulle ha vært fokusert på arbeidsoppgavene, men jeg kjente at uroen som snek seg inn i meg, var redsel. Hvor ble det av dialogen med elementene? Hadde jeg gjort noe galt? Var det et tegn fra naturen om at jeg ikke spilte på lag? Tiden gikk uten at jeg var helt bevisst på hvor lenge jeg hadde vært ute. Jeg hadde lagt åra flatt på vannet. Jeg kjente at hodet var tungt og ville framover for å hvile mot fanget. Den stillingen hadde jeg inntatt etter å ha kommet til mål ved harde treningsøkter. Hvis dette var enden på turen, så var det i så fall feil mål. Det var kanskje enden? Apatien og oppgittheten fyllte sinnet. Da våknet jeg brått. En dunkende lyd hørtes i tjukke tåka. Lyden var ikke til å ta feil av. Det måtte være en dieselmotor. En gammel fiskebåt kom til syne rett ved siden min. Den svingte foran meg. Jeg så skipperen stå ved roret. Han vinket for å få meg til å

følge han. Båtens navn stod skrevet på styrehuset: "Maria-det gode håp". Jeg kunne legge meg på den andre hekkbølgen bak skuta. Det var som jeg ble fylt av energi igjen. Kroppen ble fylt av kraft og varme. Skipperen var en gammel mann med langt grått skjegg iført ullgenser. Han sto stødig ved roret og fulgte meg med blikket. Han holdt passe fart slik at jeg kunne holde hekkbølgen. Det var ingen sak å følge han. Før jeg visste ordet av det seilte vi inn gjennom moloåpningen på Skansen. Jeg padlet inn til flytebrygga, men jeg så den gamle skipperen styre fiskebåten videre inn kanalen. Jeg hadde fått hjelp på det tidspunkt da jeg hadde gitt opp. Jeg ville så veldig gjerne takke mannen. Etter å ha fått igjen varmen fra dusjen syklet jeg rett bort på havnekontoret for å fa vite navnet på skipperen. Betjenten på havnekontoret var også en eldre herremann. Han visste kanskje hvem jeg søkte. Da jeg sa navnet på fiskebåten ble han stiv og rar i ansiktet. "Den båten gikk ned og sank utenfor Munkholmen for femti år siden," sa han alvorlig. Han fortsatte: "Jeg kjente han godt. Det var en naturens mann." Jeg ble mo i knærne og klarte ikke å fortelle hendelsen. Jeg gikk.

Siden den gang har jeg ikke delt historien med andre. Nå har jeg fortalt den. Vi er ikke alene når vi padler.

Stafettspinnen sender jeg videre sørover- til den eneste jeg kjenner som kan gå 7 mil på ski med lungebetennelse og bronkitt i brystet.

Berge

NEONAC

EN NY KULDEBESKYTTELSE FOR VINTERPADLING

Betegnelsen NEONAC står for en helt nylig utviklet kuldebeskyttelse. Neonac gjør det mulig å padle mye lenger på vintertur, sammenlignet med tradisjonelle måter for kuldebeskyttelse.

Neonac er ikke et produkt av ny teknologi, men - som oftest ved nye produkter - en kombinasjon av to velkjente enkle komponenter. Karakteristisk for denne typen produkter er at en ikke bare får en additiv effekt, men en "Synergi-effekt" gjennom kombinasjonen av to prinsipielt forskjellige produkter.

Neonac er langt fra et høyteknologisk produkt, uten elektronisk styring og er meget driftssikker, selv under de tøffeste forhold. Problemer med software vil en ikke finne, selv om aggregat-tilstanden av komponent II tillater en meget fin dosering. Evnen til å dosere komponent II er svært viktig for å få maksimal utnyttelse av produktet og for å unngå komplikasjoner.

"Synergi-effekten" eller den bi-faktorielle virkning av de to komponentene oppstår siden faktor I anvendes utvendig, mens komponent II anvendes innvendig. Ytterkomponent (eller KI) er vanligvis et meget fleksibelt isolasjonsmaterial av svart farge, med en meget høyt K-verdi for en kort tidsperiode. Dersom en kan fokusere på den kortvarige isolasjonseffekten vil KI være et ypperlig material for padleturer av en primær idrettsorientert karakter. For slike kortvarige turer blir denne tidsbegrensningen kompensert gjennom en høy effektivitet og lav vekt. Følger vi den mer moderne oppfatning og ser kajakk og padler som en integrert enhet, er komponent I med hensyn til kulde-beskyttelsen samtidig en systemgrense.

Den varmeproduserende komponent II skiller seg prinsipielt fra den varmeisolerende komponent I. Komponent II er et importprodukt fra det franske marked. Til tross for den varmeproduserende egenskapen, er KII ikke et brensel i varme- og kuldeteknikkens forstand.

Dette brunaktige fluid må behandles med varsomhet, selv om ingen direkte brann- eller eksplosjonsfare er påvist hittil. Bevegelse, spesielt padleaktig svingbevegelse skal gi ytterligere effekt. Ser vi på tidsperspektivet så beholder komponent II sin positive virkning på padlers velvære noe lenger enn komponent I. Hvis vi tar hensyn til innvirkning av komponent II på miljøet så ser vi en klar fordel med KII, siden K II er fullstendig biologisk nedbrytbar i løpet av noen få timer etter at komponenten blir aktivert.

Mange praktiske tester, under ekstreme betingelser i løpet av vinteren 1995 viste meget oppløftende resultater. Ingen materialtekniske problemer ble oppdaget og alle testpersoner, såvel nybegynnere som eksperter, var meget tilfreds med produktets egenskaper. Doseringen av komponent II er svært enkel, men skal gjøres bevisst og det må tas hensyn til de gjeldende sikkerhetsforskrifter for brennbare kjemikalier. Kritisk, fra forbrukernes synspunkt, er den relativt høye prisen på komponent II, som er et resultat av en intens, men bare fiskalsk begrunnet skattlegging av produktet.

I dette tilfellet hindres idretten på denne måten av en tilfeldig skatteregel. Det er derfor av interesse for all vinterpadling at Padleforbundet aktiveres snarest mulig. For å fremme padlingen også til vinterstid (slik at kronikere ikke får abstinensskader) må en idrettsrelatert reduksjon i skattesatsen av komponent II kreves. En slik redusert skattesats eksisterer allerede i dag innen jordbruket. Landbruket får et gassolje-tilskudd som reduserer dieselavgiften med tilnærmet 100%. Denne folkegruppen er nærmest fullstendig fritatt fra avgifter for brensel.

Avslutningsvis noen kommentarer om de to komponentene av Neonac, vår ny utviklede kulde-beskyttelse. Vår totalbedømmelse: anbefales på det sterkeste. Komponent I er et velkjent produkt og blir solgt under handelsnavn: Neopren. Handelsnavn, Armagnac, til komponent II gir desverre mulighet for forveksling med Ammoniak (NH_3), en slik forveksling må unngås for enhver pris. En slik forveksling kan oppstå relativt enkelt ved utydelig uttalelse og kan ha meget ubehagelige følger for brukeren. For å være helt sikker under

handleturen, snakk alltid tydelig og krev å få utlevert Armagnac. I Norge skulle det være enkelt å unngå en slik forveksling siden et meget eksklusivt salgsapparat eksisterer for komponent II. (OBS: handelsnavn Armagnac kan bare føres hvis produktet er produsert av hvitvin dyrket i Gascogne, vært lagret i minst 8 år med 53 % alkohol på fat laget av svart Armagnac-eike)

Denne artikkelen blir ferskelig skrevet uten anvendelse av komponent I for å sikre konstant arbeidstemperatur, komponent II blir derimot brukt flittig til å få artikkelen ferdig.

(Kommentar: Artikkelen er oversatt fra tysk, tilpasset norske forhold og copyleft er ignorert på alle mulige måter.)

- Bernd

FERSKE FJES

Under denne overskriften vil vi skrive litt om nye medlemmer i klubben.

Håvard Sørle

Håvard er 25 år gammel trønder, sykepleier av yrke. Det er havpadling som er "grenen" hans. Han fikk bare plutselig lyst til å begynne og padle, og bra er jo det. Han synes klubben virker bra organisert og har et meget bra tilbud. Håvard har ambisjoner om å bli litt mer aktiv i tiden fremover og har tenkt å benytte seg av bassengtilbudet i høst/vinter.

Åge Winge

Åge er 34 år og han er født i Trondheim. Han har bodd en del år på østlandet, men har nylig flyttet tilbake til byen. Åge er journalist av yrke. Foruten havpadling går Åge mye turer i fjellet. Åge er kjent som; "han som ble nedkjørt av en cabin cruiser". Et tilfeldig møte med noen padlere på

Munkholmen gjorde sitt til at han fikk lyst til å padle. Han håper at vi kan bruke klubbhuset mer aktivt, treffes oftere på kveldstid samt at det kunne ha vært noe mer organiserte treninger.

Rune Aarbø Reinaas

Rune er 35 år og kommer fra Steinkjer. Sykepleier av yrke, men det bor en forfatter i han og han har fått publisert 2 barnebøker. Rune padlet tidligere i både

Bodø Kajakklubb og Bærum kajakklubb og det vil si at det er havpadling som er hans tilknytning til klubben. Han har bodd på Røst en periode og kan fortelle at der er det fantastisk å padle. Det eneste han savner er plass til kajakken sin og det håper vi det blir en snarlig løsning på.

Odd H. Mannsverk

Odd er 27 år og jeg fikk ikke med meg hvor han kommer fra. Men han er dr.ing. student med geoteknikk som fagområde. Padlet for første gang høsten -95. Fikk kontakt med klubben via Arne Instanes. I tillegg til kajakkpadling spiller Odd gitar og danser i Sportsdansgruppa til NTHI. Odd kan fortelle at han trives i klubben.

Kristian Heen

Kristian er 19 år og kommer fra Oslo. Han har nettopp flyttet til Trondheim for å studere kjemi på NTH. Kristian har padlet aktivt i Oslo Kajakklubb, flattvann. Han har padlet både baneløp og turløp/maraton. Han meldte seg inn i klubben fordi han ønsker å fortsette med padlingen, både for å holde seg i form og med tanke på å ta opp konkurransepaddlingen igjen senere. Han savner litt mer aktivt bruk av klubbhuset med temakvelder ol. Kristian kan fortelle at han er fornøyd med både klubbhuset og padlemulighetene. Han sier videre at han har truffet mange hyggelige og interessante medlemmer.

UTSTYRSKVELD

27. august fikk klubben besøk fra sør. Stein Eian fra Eian Fritid kom til Trondheim med nye kajaker og tilbehør så vi trøndere kunne ta og føle på nyhetene. Spitzbergen hadde vi hørt mye om, men ikke hatt gleden av å prøve. Nå var muligheten til å teste dette muskeldrevne fartsvidunderet som hadde stukket av med 1. premien under årets ASKR-maraton. For de med elvebrus i ørene var skuffelsen stor da Dagers nye rodeokajak ikke var med, den har gjort det bra i rodeokonkurranser rundt om. Men flere andre elvekajaker var med. Det ble desverre ikke mulighet for elvepadlerene å prøve kajaker denne kvelden, men to elvepadlene representanter fra Eian tok turen oppover 14 dager senere med elvekajaker for prøving i elva. Så vidt vi har brakt på det rene var dette et velykket opplegg som vi håper blir gjentatt en gang utpå våren.

Det var også padleklær, vådrakter, padlevotter og diverse annet. Skulle du ønske en oversikt over utstyret Eian Fritid forhandler, kan du ringe eller skrive etter den nye katalogen.

Er du interessert i **kano, kajak eller elvepadling** har vi det meste av hva du trenger av utstyr.

EIAN FRITID
Mjøndalen · Tlf. 32 87 69 22 - NORGE

FRILUFT'S SPESIALISTEN

Besøksadresse: Strandveien 8 - 3050 Mjøndalen
Postadresse: Boks 9097 - 3002 Drammen
Tlf.: 32 87 69 22 - Fax: 32 87 74 75

KUNNE DU TENKE DEG

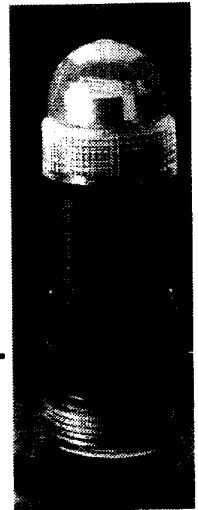
TØRRDRAKT TIL VINTEREN?

MAX SIKKERHET OG KOMFORT!

RING 72554478 / 94721945

HER FÅR DU VITE MER.

**HUSK
LYS
NÅR
DU
PADLER
I
HØSTMØRKET**

En kald, mørk kveld i januar

Det er onsdag kveld på skansen, Trondheimsfjorden ligger der, kald og med frostrøyken lavt over vannet. Etter å ha skrapet isen av termometeret kunne jeg fastslå at det var like før kvikksølvet gikk i vinterdvale nede i kula nederst på termometeret. Padle nå ??? Går det virkelig an? Vel er det onsdag og padlekveld, men femten minusgrader er jo kaldt, spesielt kaldt rett over vannflaten.

Og likevel møter jeg flere padlere som kan tenke seg en tur på fjorden, selvfølgelig med Leif i spissen. I garderoben står ullundertøyet høyt i kurs, diskusjonen går om ull kontra super-undertøy, en diskusjon som fortsatt ikke er ferdig. Hva skal en ha på hendene? Et nytt emne å diskutere. Noen bruker gummihandsker med innerhansker i ull eller bomull andre bruker forede padlevotter. Nødvendigheten av å ha noe på hendene er alle enige om, og ikke å forglemme ørene de må pakkes godt inn i noe som varmer.

Vi er omsider ferdig påkledd og får kajakkene på sjøen. Isflakene rundt flytekaiaen får en til å lure på om vi er i ferd med å gjøre noe dumt. Men så går tankene til eskimoene som var ute i kajakkene nesten uansett vær og temperatur. Klart det går an! Tror jeg. Etterhvert sitter alle i kajakken sin og vi glir mot åpningen i moloen. Ute på fjorden er det absolutt ingenting å se. Skodda ligger tung over oss. Vi finner det lurt å holde oss nær land. Ser ikke vi noe så er det sannsynlig at ingen ser oss heller, i små kajaker i skoddehavet. Og et stevnemøte med hurtigbåten er ikke noe å trakte etter. Vi glir stille langs land mot Ladehammeren, de mange og fargerike lysene fra byen lyser opp i skodda inn mot

land, men fjorden er det ingenting å se av unntagen en liten flekk rundt kajakken.

Leif ligger i tet og leder an for oss andre, han er jo lommekjent på denne ruta og kunne sikkert padlet den i blinde. Med en lynblink festet til lua er han lett å følge, men de gangene han slår av blinken er han borte vekk. Grønn og sort på en kajakk er svært gode farger om en skal stikke seg vekk i mørket.

Etterhvert ser det ut til at skodda letter noe og vi kan skimte stjernehimlen over oss. Inntrykkene er mange og en glemmer rent å kjenne etter om det er kaldt. Ingen klager på kulda, det er fortsatt femten minusgrader ute men inne i kajakk og padleanorakk er det godt og varmt. Noen fryser litt på hendene, men ingen klager. Ved NGU tar vi en liten pause før vi snur og setter kursen mot elva og kanalen, med endepunkt Skansen.

Men når vi skal løfte kajakkene ut av vannet får vi merke at det har vært kaldt, isen ligger tykk på dekket og legger flere kilo til kajakkens vekt og vi må virkelig ta i for å bære kajakken opp til reolen. Noen bryter av isen mens andre setter båten i erolen i påvente av våren og isfri kajakk.

Vel inne i varm garderobe blir padletøyet byttet ut mot vinterklærne. Praten går om padling og en vår som virker uendelig fjern. Kanskje vi skal driste oss ut en annen onsdag i vinter? Vinterpadling er da ingen sak. Med rett bekledning og litt fart på padlingen er det som han Olaf ville sagt det: «Berre lækker».

Hans

EKSTRA BUKSE ...

TO TRØYER,
TRE SKJORTER,
TO GENSERE ...

ENDA EN
TERRDRAKT

IKKE LERT RULLA
ENNÅ, SER JEG?

KLIPPERUNDEN

Dette er hva som stod å lese etter
Synnøves sommertur til molde:

Romsdals Budstifte

LØRDAG 13. JULI 1996

UKE 28

NR 158

154. ÅRGANG

LØSSALG KR 8.-

5

Bestemor padlet Trondheim - Molde

Bestemor og padletek er ingen vanskelig kombinasjon, mener Synnøve. Hun padlet like godt fra Trondheim til Molde for å overvære årets jazzfestival. Foto: Privat

I over 280 kilometer til vanns padlet Synnøve fra Trondheim til Molde for å dra på jazzfestival. Hun har ikke deltatt på bestemorsfestival, men er kanskje Norges tøffeste bestemor.

RB TERJE ROVIK

Det ble en annen opplevelse enn de tidligere padlettene rundt greske østlandet. Årsannet da bestemor og sølvstolte Synnøve og Terje padlet fra Trondheim til gamle apoteket i Molde, da ikkevel i plettedet er en annen måte kan ta fra slakk med alle i en annen bade har hatt besøk

var ikke langt unna da jeg oppdaget brøttsøen, men det var ikke mange bølgene som viste at det var det. Jeg rakk heldigvis å legge om kursen. Over Hordalvika var det skikkelige hardt, sier bestemora som har bestemt seg for å karene bil tilbake til Trondheim.

Den siste etappen var den lengste, der hun padlet 55 kilometer for å møte i Molde. Det var i tillegg en

Bergen - Trondheim 1996

«Eg ve` te Bergen ve te Bergen me` det samme». Knutsen og Ludviksen kverner rundt i hodet til rytmen frå fjordbølgene som skulper mot ein tungt lasta kajakk. Klokka er 00.30 3.juli 1996. Tungt vær med enkelte regnbyger, vind i mot, eg og «Brotti» er på veg ut frå Skansen. Teorien min om at vinden ofte løyer om natta blir satt på ei hard prøve. Har lagt inn ei bestilling hos værgudene på blank fjord. Som vanlig er eg ikkje blitt høyr. At vi har straumen med oss er lettare å rekne ut enn været, tidevannstabellen skal syne seg å bli eit nyttig reiskap vidare på turen. Målet er Bergen. Første utfordring blir å krysse Trondheimsfjorden, ved Flakk har eg trukke i tørrdrakta. Har gode erfaringar med den når Trondheimsfjorden er «innful». Går eg rundt hell eg varmen, føler meg tryggare når eg har den på. Ein trygg padlar er ein betre padlar. Begge hurtigrutene arbeider seg inn fjorden i sterk motstraum mens vi inntek frokosten på Stadsbygd. Motstraum for hurtigruta blir medstraum for oss, livet er godt å leva. Dagen etter er ikkje så god, Hans og eg er einig om at

nattpadlinga koster meir enn det smaker. Trondheimsleia er den beinaste vegen til Kristiansund, men ikkje den mest spennande. Når griseværet kjem uttafor Skardsøya og eg bryt av roret er det ikkje så artig å padle til Bergen lenger. Mot kvelden letter været litt og vi får eit fantastisk panorama på utsida av Tusna. Tunge mørke skyer dekker nordmøre, mens kveldssola smiler inn til oss frå vest. Dagen etter møter Tusna oss med

idylliske små kanalar og sund. Talgsjøen før Kristiansund kan visstnok være eit tøft stykke sjø, men vi blir møtt av ei speilblank overflate. Breiflabben i «Ballbyen» er perfekt tilberedt, grønnsakene og potetene passe kokt. Desserten blir fortært utanfor Averøya, ein havrekjeks i rolege havdønninger. Hurtigruta og cruiseskipa passerte på innsida av oss. Båtturistane har det fint som kan nyte synet av Hans om meg, padlande inn i solnedgangen.

Turen består av fleire spennande deletapper som alle verkar litt skremmande på meg. Kryssing av Trondheimsfjorden til Stadsbygd, Talgsjøen, Hustadvika og Stadt. Heldigvis vart ikkje været og sjøen den store utfordringa over Hustadvika. Frisk bris frå nord gjev imidlertid min rorlause «Nordkapp» akutt heimlengsel. Kajakken vil stadig legge seg opp mot vinden og den siste etappen fram mot Bud blir eit slit. Eg er ganske betutta, og det er med eit veldig langt til Bergen. På Bud møter Leif oss, utkvilt og padlesugen, klar til å ta over «stafetten» etter Hans.

fortsettelse i neste nr.

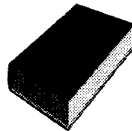
Returadresse:
Trondhjems Kajakk-klubb
Boks 632
7001 TRONDHEIM

VENNLIGST SEND MEG ÅRETS KATALOG
FOR KANOER, KAJAKKER OG UTSTYR

NAVN _____

ADRESSE _____

BULL SKI OG KAJAKK
SØRKEDALSVEIEN 6 - 0369 OSLO
TLF. 22569486 FAX. 22608315

